

XIV. PHẪM THUYỀN ĐĂNG DỤ

Lại nữa, Thiện Hiện! Ví như khách buôn đi trên biển lớn, thuyền bè của họ bỗng bị hư, những người trong thuyền nếu vơ được gỗ, đồ vật, phao nổi, tấm ván hay tử thi làm chỗ để bám vào, thì nên biết những người này hoàn toàn không bị chết chìm, được đến bờ bên kia của biển lớn an ổn, không tổn, không hại, nhận được các sự vui thú. Các chúng Bồ-tát cũng như thế, nếu đối với Đại thừa có tín, có nhẫn, có ưa, có thích, có tinh tấn, có hiểu rõ, có sự không buông lung, có ý ưa thích tốt đẹp, có xả, có kính, có tâm thanh tịnh, có sự hộ trì tốt đẹp, chẳng rời bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lại thường giữ gìn Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa làm sự nương tựa, thì nên biết hạng người này nhất định chẳng thối lui giữa đường, nhập vào địa vị Thanh văn, Độc giác, nhất định chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Thiện Hiện! Như có nam tử hoặc các nữ nhơn đem bình đất nung chín đến sông, hoặc ao, hoặc giếng, suối, kênh, ngòi v.v... lấy nước, nên biết, bình này chắc chắn chẳng hư rã. Vì sao? Vì bình này được nung kỹ, bền chắc có thể chứa đựng đầy nước.

Các chúng Bồ-tát cũng như thế, nếu đối với Đại thừa có tín, có nhẫn, có ưa, có thích, có tinh tấn, có thắng giải, có sự không buông lung, có ý ưa thích tốt đẹp, có xả, có kính, có tâm thanh tịnh, có sự hộ trì tốt đẹp, chẳng rời bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lại có thể giữ gìn phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì nên biết hạng này nhất định chẳng thối lui giữa đường, nhập vào địa vị Thanh văn, hoặc Độc giác, nhất định chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Thiện Hiện! Như có người buôn có đủ trí khôn khéo, trước tiên tại bờ biển sửa chữa ghe thuyền cho bền chắc, xong rồi mới khiêng bỏ xuống nước, biết không có lỗ thủng, sau đó mới đem hàng hoá, đồ dùng chất lên mà đi. Nên biết, ghe thuyền kia chắc chắn chẳng bị hư chìm, người và vật đi đến nơi được an ổn.

Các chúng Bồ-tát cũng như thế, nếu đối với Đại thừa có tín, có nhẫn, có ưa thích, có tinh tấn, có thắng giải, có sự không buông lung, có ý ưa thích tốt đẹp, có xả, có kính, có tâm thanh tịnh, có sự hộ trì tốt đẹp, chẳng rời bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lại có thể giữ gìn phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì nên

biết hạng này nhất định chẳng thối lui giữa đường, nhập vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác, nhất định chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Thiện Hiện! Ví như có người một trăm hai mươi tuổi, già nua, suy yếu, lại thêm có các thứ bệnh, đó là: bệnh phong, nhiệt, đàm, hoặc cả ba thứ bệnh. Người già bệnh này muốn từ chỗ ngồi đứng dậy, đi đến nơi khác, nhưng tự mình chẳng thể đi được. Có hai người khỏe mạnh, xốc hai bên hông, từ từ đỡ lên và nói: “Chẳng có gì khó khăn, muốn đi lại tùy ý. Nay hai người chúng tôi luôn luôn ở bên cạnh, chắc chắn đi đến đâu đều an ổn, không tổn hại.”

Các chúng Bồ-tát cũng như thế, nếu đối với Đại thừa có tín, có nhẫn, có ưa, có thích, có tinh tấn, có thắng giải, có sự không buông lung, có ý ưa thích tốt đẹp, có xả, có kính, có tâm thanh tịnh, có sự hộ trì tốt đẹp, chẳng rời bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, lại có thể hộ trì phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì nên biết hạng này nhất định chẳng thối lui giữa đường, nhập vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác, nhất định chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Trái với trên đây thì gọi là hắc phẩm.